

SUURATUL ANBIYAA'I (21)

Ó sọ kalẹ ní Makkah.

Aáyàa rẹ jẹ méjiléàádọfà (112).

Ní orúkọ Allaahu, Olópò àánú, Alàànú jùlọ.

1. Ísìrò (isẹ) àwọn ènìyàn súnmọ wọn, síbẹ síbẹ wọn wà nínú un àìbíkítà, wọn sì şerí kúró (níbì ohun tí òjìşẹ pè wọn sí).

2. Kò sí irántí tuntun kan tí yóò wáá bá wọn láti ọdọ Olúwaa wọn àyàfí kí wọn gbọ ọ kí wọn sì máa şe eré.

3. Ọkan-an wọn ti gbàgbéra. Àwọn tí wọn şe àbòsì sì bá araa wọn jíròrò ní ikòkò, wọn wí pé: N jẹ ẹnì yìí kí í şe abara bíí ti yín? Şé idán ni ẹ ó tẹlẹ, şébí ẹyin náà n rí ran?

4. Ó wí pé: Olúwaa mí mọ ọrò (tí wọn n sọ) ní sánmọ àtí ilẹ, Ọun sì ni Olùgbòrò jùlọ, Olùní-ìmọ jùlọ.

5. Ó tì o. Wọn wí pé: Àlá tí ó rújú ni; bẹẹ kó, àròşọ rẹ ni; rárà o, akorin ni, tí kii bá şe bẹẹ, kí ó mú àmì kan wá fún wa gégé bí (Allaahu) ti rán àwọn ẹnì àkòkò.

6. Kò sí ilú kan tí ó gba (Allaahu) gbọ şíwájúu wọn tí A sì parẹ. N jẹ wọn yóò gbàgbó báiyí?

7. Àwa kò sì rán òjìşẹ kan ní şé şíwájúu rẹ àyàfí àwọn okùnrin kan tí A şe işipayá fún, nítorí náà ẹ bèèrè lówọ àwọn olùrántí (Allaahu) bi ẹyin kò bá mò.

8. Àwa kò sì dá wọn ní ẹnì tí kí í jeun, bẹẹ ni wọn kò ní wà láyé títi láéláé.

9. Léyìn náà A mú àdéhùn şe fún wọn, A sì gbà wọn là àtí àwọn ẹnì tí A fẹ, A sì pa àwọn aláşejù (onínàákúnàà) run.

10. Dájúdájú A ti sọ Ìwé-Mímọ kan kalẹ fún yín tí irántí yín wà nínú un rẹ. E kò ní şe lààkàyè ni?

11. Mélòómélòó ilú tí ó jẹ alábòsì ni A ti parẹ, A sì gbé àwọn ènìyàn mii-ràn dide léyìn-in wọn.

سورة الأنبياء

مكية وآياتها اثنتا عشرة ومائة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾ مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ إِلَّا

أَسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾ لَا هِيَ قُلُوبُهُمْ

وَأَسْرَوْا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ

مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ ﴿٣﴾

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُوا أَصْغَتْ

أَحْلَمَ بَلْ أَفْتَرَلَهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ

كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ﴿٥﴾ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِّن

قَرِيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا

قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَسْئَلُوا أَهْلَ

الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَمَا

جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا

خَالِدِينَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ

وَمِنْ نَّشَاءٍ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا

إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرِيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا

بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١١﴾